

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LII (46)
Štev. (Nº) 30

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
5 de agosto - 5. avgusta 1993

Slovenska manjšina v Italiji: Primer „tretjega“ etničnega čiščenja

Spomenica „Slovenske skupnosti“ svetovni javnosti

Slovenska manjšina v Italiji je avtohtono naseljena v pokrajinah Trst (Trieste), Gorica (Gorizia) in Videm (Udine) Avtonomne dežele Furlanije-Juljske krajine (Friuli-Venezia Giulia). Kljub temu, da se nahaja v mejah italijanske države deloma že od leta 1866 (Beneška Slovenija v videmski pokrajini), v ostalem pa od leta 1918 (s krajšim presledkom za Tržaško po 2. svetovni vojni), še vedno nima urejenega niti temeljnega pravnega statusa in ne uživa primerne zaščite svojih osnovnih pravic, kakršno bi ji morala Italiji zadovoljiti v skladu s 6. členom lastne ustave, pa tudi v skladu s svojimi mednarodnimi obvezami in sporazumi z bivšo Jugoslavijo, resoluciji Evropskega parlamenta, dokumenti o pravicah manjšin, Konference o evropski varnosti in sodelovanju, Sveta Evrope, Organizacije združenih narodov itd.).

V nasprotju s tem je Italija v odnosu do slovenske manjšine dejansko stalno vodila asimilacijsko politiko, ki je bila nasilna zlasti v obdobju fašizma (1922-1943), sicer pa „tihan“, a na dolgo roko za manjšino prav tako pogubna. V zadnjih časih nacionalistično usmerjene krajevne oblasti, zlasti v občini Trst, kjer je manjšina močno prisotna, sistematično popravljajo še tistih nekaj pravic, ki so si jih Slovenci pridobili takoj po 2. svetovni vojni (glej Posebni statut, priložen Londonskemu memorandumu iz leta 1954), kakor da je mogoče govoriti o pravem „etničnem čiščenju“ v kulturnem smislu, odpravljanje že tako redkih dvojezičnih napisov v okoliških vaseh, prepoved uporabe slovenščine v odnosih z javnimi uradi in oblastmi itd.

Vse to predstavlja hudo krivico do slovenske manjšine v Italiji in do posameznih njenih predstavitev, pa tudi nevaren primer rušenja mirnega in omikanega sožitja v osrčju Evrope.

Globalni zaščitni zakon

Spričo negibnosti italijanske vlade so nekatere stranke, v katerih se organizirano združujejo Slovenci, že večkrat predlagale, naj bi italijanski parlament odobril zaščitni zakon, ki nam bi globalno uredil odprta vprašanja slovenske manjšine. To ostaja tudi danes temeljna zahteva Slovencev v Italiji.

Prvi zakonski predlog za globalno zaščito slovenske manjšine je bil izdelan leta 1970. Odtlej je bilo v vsaki zakonodajni dobi predloženih v parlamentu tudi po več tovrstnih zakonskih predlogov, vendar nobenemu ni do danes uspelo priti v parlamentnem postopku niti do stopnje plenarne razprave v zbornici ene izmed obeh vej parlamenta, in to kljub neštetim obljubam in obvezam tudi na mednarodni ravni.

V sedanjih 11. zakonodajni dobi nameravajo posamezne komponente slovenske manjšine izoblikovati skupen zakonski predlog. V prejšnji zakonodaji dobi pa je bil predložen prvi in doslej edini vladni zakonski osnutek o tej problematiki. Gre za t.i. „Maccanico“ zakonski osnutek, ki je bil predložen predsedniku senata 26. januarja 1990 in nosi številko 2073. Zdi se, da to besedilo predstavlja sklicno točko tudi za sedanjo vlado, sama manjšina pa je do njega hudo kritična. Osnutek namreč med drugim razlikuje med Slovenci, ki živijo v tržaški in goriški pokrajini, in onimi, ki živijo v videmski pokrajini, ker s tem uvaja oziroma potrjuje nespremenljivo diskriminacijo znotraj same manjšine. Predvsem pa osnutek predvideva raven zaščite, ki je odločno nižja od podobnih evropskih standardov, neprimerljivo nižja od ravni zaščite, ki jo sama Italija nudi npr. nemški manjšini v Deželi Tridentinsko-Gornje

(Nad. na 4. str.)

Arhivi, ki prihajajo na dan

Po razkritju, da je prvak Slovenske nacionalne stranke Zmago Jelinčič v bistvu trojanski konj bivšega režima, se v Sloveniji vsak dan vrstijo nove afere v zvezi s sodelavci nekdanje obveščevalne službe (znane SDV oziroma Udbe), pa tudi tistih, ki so delali za vojaško obveščevalno službo (KOS). Jelinčiča so razkrili pri Delu, ko so objavili njegov dosjé, iz katerega je razvidno, da so komunisti sami sproducirali ekstremno desnico, jo popeljali v parlament in nato v njem razbili. Zanimivost iz Jelinčičevega dosjéja je predvsem v tem, da je bil pri SDV zadolžen za emigracijo in je v tej zvezi večkrat obiskal predvsem Slovenski dom v Londonu, pa tudi Katoliški dom v Tinjah, slednjega na ta način, da je sina tja najprej poslal študirat latinščino. Slovenski mediji so po razkritju afere za mnenje povprašali tudi nekatere predstavnike emigracije, ki pa so dejali, da so Jelinčiča kmalu spoznali za agenta. Tako je tudi dr. Ljubo Sirc, ki je bil tedaj v Veliki Britaniji, hitro vedel, s kom ima opravka.

Le nekaj dni za tem pa je revija Mladina objavila faksimile dopisa vojaške kontraobveščevalne službe, iz katerega je razvidno, da ji je nekdanji glavni urednik Dnevnika Milan Meden potrdil njene „pozicije“ v slovenskih medijih. Tako naj bi zanj že sodelovali B. Ziherl, E. Lukančič, I. Mihelčič, J. Kovač, M. Šubic in N. Damjanič iz Dnevnika, s predsedstvom republike Slovenije pa Neven Borak in Kori Hudaes, z drugih medijev pa Zoran Medved (TV), Gojko Brvar (radio), Stane Škrabar (radio), Bojan Bauman (Večer), Robert Botteri (Mladina). Na koncu dopisa je navedeno, da je KOS dobila dokumentacijo o posameznih sodelavcih SDV, ki bi jih rada pridobila tudi za sebe. Gre za Mirana Lesjaka (tedaj Mladina), Jožeta Hudečka

(TV), Sandija Freliha (radio), Janka Lorenčič (Delo), Branka Maksimoviča (TV), Nino Komparič (TV), Borisa Čibeja (Mladina), Jadrana Vatovca (tedanji svobodni časnikar) in Bojana Kuntariča (Naša obramba).

Ko je revija Mladina komentirala naj-novejše objave sodelavcev je med drugim zapisala, da bi bilo morda enostavneje objaviti seznam tistim, ki zanj niso delali. Jože Pučnik pa je na televiziji dejal, da bo morala Slovenija zavzeti jasno stališče do svoje preteklosti, saj se ji bo v nasprotnem primeru dogajalo, da ji bo le ta vedno prihajala na dan. Nasprotniki objave udbovskih dosjéjev se namreč ves čas zgovarjajo na pravico do varstva osebnih podatkov, pri tem pa seveda pozabljajo, da ravno ova-duhi nikoli niso spoštovali človekovih pravic.

Več kot očitno je tudi, da so številni arhivi že zdavnaj ušli izpod kontrole in jih sedaj nekateri uporabljajo v svojih političnih obračunih. Prečiščevanje slovenske družbe seveda ne more biti neboleče dejanje, ob vsem tem pa se je dobro spomniti napotkov danes že pokojnega slovenskega pesnika Jureta Detela, ki so ga policaji v bivšem sistemu pogosto zasledovali. Detela je že sredi osemdesetih let Slovincem sporočil, da je treba vse stike policije z njimi takoj oznaniti v javnosti, saj se le na ta način ljudje ohranijo pred nadaljnjimi nadlegovanji, hkrati pa jasno pokažejo svoje pozicije.

Danes se kaže, da je bil ta recept resnično dober, čeprav ga ni upoštevalo ravno veliko ljudi. Opravičevanje in pojasnjevanje dogodkov za nazaj vse pogosto namreč izzveni dokaj neprepričljivo.

Marko Jenšterle

Na ljubljanskem Gradu še ne bo pomnika domobrancev

Marketing za ljubljanski Grad, ki deluje v okviru mestnega izvršnega sveta, je na naslov občinskega sekretariata za urejanje prostora v občini Ljubljana Center poslal 21. julija vlogo za ureditev domobranskega pokopališča na Orlovem vrhu. V občini Center pa pravijo, da ureditev pokopališča na Orlovem vrhu ni mogoča, saj takšen poseg ni predviden v ureditvenem načrtu za Grajski grič. Pred nekaj tedni pa je nedo navozil kupe zemlje na Orlov vrh in razširile so se govorice, da so začeli urejati pokopališče. Uradno nihče ni mogel potrditi, kdo ali zakaj naj bi navozil zemljo, celo Janez Lesar ne, eden od vodilnih v marketingu za ljubljanski grad, ki je takrat objavil, „da se mu niti ne sanja, kdo bi to lahko storil.“

V občini o zavrnitvi vloge za priglasitev

del na Orlovem vrhu pa so med drugim zapisali: „Skupščina občine Ljubljana Center je v začetku leta 1989 sprejel ureditveni načrt za območje Grajskega griča, kamor spada tudi Orlov vrh. Vsi posegi na območju ureditvenega načrta morajo biti v skladu z določili sprejetega prostorskega izvedbenega akta. Za to območje sta predvideni le dve novogradnji: vodohram in gostišče kot nadomestna gradnja za objekt Za gradom 3 in 5.“

Pri tem je treba vedeti, da je ljubljanska občina, čeprav ji načeljuje župan Strgar, v svojih zborih urejena po starem sistemu in po razpustu Demosa že skoraj leto dni skuša vreči Strgarja z županskega mesta oziroma bojkotira delovanje občine, kar bo trajalo do prihodnjih občinskih volitev; kako bo pa vnaprej, nihče ne ve.

Peterle v Parizu

V francoskem zunanem ministrstvu so bili prejšnji teden osrednji pogovori Lojzeta Peterleta z ministrskim kolegom Alainom Juppéjem v oviru dvodnevnega uradnega obiska zunanjega ministra Slovenije.

Francoski zunajni minister Juppé je v pogovorih izrazil željo francoske vlade, da Slovenija postane še pomembnejši francoski partner. „Imamo že tesne odnose, kar dokazuje tudi ministrov obisk, skorajšnji prihod slovenskega veleposlanika v Pariz (ta bo bivši kulturni minister dr. Andrej Capuder) ter uspešno delovanje francoskega veleposlaništva v Ljubljani.“

Govorili smo tudi o krepitvi gospodarskega sodelovanja ter razvijanju odnosov med državama na kulturnem in znanstvenem področju,“ je po pogovorih dejal Juppé, ki je še povedal, da sta se ministra dotaknila tudi raznih evropskih vprašanj ter perspektiv Slovenije za približevanje Evropski skupnosti. Beseda je tekla tudi o stabilnosti v Evropi ter s tem v zvezi o nedavni francoski pobudi v Københavnu, ki jo zdaj preučuje dvanajsterica. Seveda pa

se nista izognila niti razmeram v Bosni in Hercegovini ter na Hrvaškem, je izjavil Juppé.

Slovenski zunanji minister Lojze Peterle pa je povedal: „Dogovorili smo se za zelo delovno jesen, ko bomo sklenili več sporazumov, in sicer o izogibanju dvojnemu obdavčenju, o zaščiti investicij, o zračnem ter cestnem prometu, s čimer bo postavljena pravna podlaga za nadaljevanje francosko-slovenskega sodelovanja.“

Glede kulture smo govorili o prisotnosti francoskega lektorja v Sloveniji, dogovorili smo se za tesnejše sodelovanje z nekaterimi drugimi ministrstvi, ugotavljali smo skupne interese na političnem in drugih področjih in mislim, da je bil obisk uspešen,“ je dejal Peterle ter dodal, da sta s kolegom govorila o čim hitrejšem reševanju problema jugoslovanske zapuščine ter o podpori Francije pri reševanju zamrznjenega dolga pri baseljski banki.

„Srečanje potrjuje že uspešno vzpostavljene odnose med Slovenijo in Francijo,“ je na koncu dejal slovenski zunanji minister.

Udbovski dosje naj bi uredili z zakonom

Objava dosjejev o udbovski preteklosti Zmaga Jelinčiča v Delu je dvignilo precej prahu na slovenskem političnem prizorišču. Medtem ko je bil v prvih reakcijah predvsem prisoten dvom, ali gre za pristne dokumente, pa danes, ko je tega dvoma v javnosti vse manj, stopa v ospredje vprašanje, kaj storiti z udbovsko preteklostjo — ne samo Zmaga Jelinčiča.

Tako je socialdemokrat dr. Jože Pučnik predlagal sprejetje zakona, ki bi konkretiziral očnos politike in družbe do preteklosti, pri čemer ne gre samo za dosjeje, ampak tudi za ocene privilegijev funkcionarjev bivšega režima, za vprašanja odškodnin oškodovanim ipd. Izidor Rejč je v imenu sveta SKD zahteval takojšen sprejem zakona o udbovskih dosjejih, v skladu s katerim naj strokovno in moralno neoporečna skupina pregleda vse dosjeje, omogoči obrambo vpletenim in predlaga še vedno sodelujočim v političnem življenju, vendar neizpodbitno kompromitiranim, izstop iz javnega delovanja.

Politizacija šolskih imen pa kar ostaja...

Znano je dejstvo, da se je komunistični režim poskušal utrditi, mitizirati in ovekovečiti na vse mogoče načine že na najnižji stopnji vzgoje in izobraževanja: v vrtcih in osnovnih šolah. Imena tovrstnih ustanov so se dičila z imeni in priimki komunističnih politikov in komunističnih junakov, da o poudarjeni militarizaciji šol (imena po raznovrstnih vojaških enotah) ne govorimo posebej. Tudi „bratstvo in enotnost“ so gradili zgolj na politikih. Značilno je, da je bilo pri nas več osnovnih šol imenovanih po Veljku Vlahoviću, za Slovence povsem nepomembnem srbskem komunističnem politiku, ne pa — spet npr. — po Ivanu Andriću ali Branislavu Nušiću, znanih avtorjih, prevajanih in uveljavljenih tudi v Sloveniji.

A pustimo to in si oglejmo današnje stanje. Pričakovali bi, da se je v dveh letih

Podobno se je Gregor Golobič, generalni sekretar LDS, zavzel za zakonsko ureditev tega vprašanja: naj se oblikuje zakonodaja o tem področju, nato naj se oblikuje skupina, ki bo pregledala te arhive, izločila nepomembne sodelavce, tiste, ki pa so igrali vplivno vlogo v SDV in imajo še danes javno politično funkcijo, pa bi diskretno opozorili, da so diskreditirani, in zahtevali od njih, naj se umaknejo iz političnega življenja.

Ob tem pa je slišati tudi veliko negodovanje zaradi objave dosjejev. Tako je Vika Potočnik (LDS) dejala, da je, podobno kot ob aferi Kozinc, razkritje dosjejev časovno sproženo na določene pomembne trenutke, kar dokazuje, da nekdo te dosjeje ima in jih uporablja v politične nameme. Miran Potrč (Združena lista — bivši komunisti) pa je menil, da je vsako objavljanje dosjejev brez soglasja prizadetega izredno grobo poseganje v osebno sfero in v temeljne človekove pravice, če pa je taka objava sprožena iz političnih nagibov, potem je še toliko bolj politično sprevrženo dejanje.

že marsikaj spremenilo. Zmota! Prelistajmo telefonski imenik Slovenije 1993, prebiramo imena (spet npr.) ljubljanskih osnovnih šol in... Kaj bi govoril... Osnovna šola Borisa Kidriča, Osnovna šola Borisa Ziherla, Osnovna šola Edvarda Kardelja itd. Politiki in ideologi, nosilci dolgoletne komunistične diktature in pripadniki skrajne miselne omejenosti, ostajajo v našem izobraževanju!

Pozivamo kulturno in (nad)stranskarško javnost, da so odločno zavzame za konec politizacije šolskih imen (to bi moral opraviti že šolski minister Demosove vlade dr. Peter Vencelj!). Šole naj se ne imenujejo po politikih, ne prejšnjih ne sedanjih, ampak zgolj po umetnikih znanstvenikih, saj so samo oni pravi temelj kulturne vzgoje in kakovostnega izobraževanja.

Adrijan Lah
Slovenec, 1. julija

Pred leti v tujino — danes doma

Ob fotodokumentarni razstavi v Šentvidu pri Ljubljani

V Škofovih zavodih v Šentvidu pri Ljubljani so pripravili fotodokumentarno razstavo o življenju Slovencev v begunskih taboriščih v Avstriji po letu 1945. Razstavo je pripravila Studia Slovenia v sodelovanju z društvom Slovenija v svetu in s Katoliškim središčem Slovencev po svetu. Avtorji razstavljenih fotografskih posnetkov so Marjan Kocmur, Marjan Hočevar, Franc Šetina, Nande Babnik in Janez Gorenc.

Na prvi tovrstni razstavi so organizatorji zbrali približno tristo osemdeset črno-belih posnetkov, ki prikazujejo odhod tisoč Slovencev iz domovine, njihovočasno taboriščno življenje v Avstriji in njihov končni odhod čez ocean na druge celine. Razstavljene slike so le izbor iz obširnega fotografskega materiala — okrog petnajst tisoč posnetkov — ki bo gotovo pripomogel k temu, da bo naš vpogled v slovensko polpreteklost zgodovino bližji resnici, kot je bil doslej.

Čeprav v Škofovih zavodih potekajo gradbena dela za obnovitev šolskih prostorov, so v prvem nadstropju pripravili razstavno dvorano in postavili več kot dvajset panojev, ki tematsko prikazujejo, denimo odhod Slovencev iz Ljubljane, njihovo pot proti Kranju, skozi Tržič in čez Ljubelj na Vetrinjsko polje.

Slike iz taboriščnega življenja prikazujejo razvejano dejavnost beguncev, ki so si

kljub negotovemu času organizirali bogoslužje, šolo, zdravstvo, tisk, gledališče, opravljali različna obrtniška dela — na primer čevljarstva, mizarstva, kleklarska, in prirejali celo razvedrilne dejavnosti. Na razstavi si boste lahko ogledali nekatere njihove izdelke, med drugimi monštranco Toneta Babnika iz Ljubljane, ki jo je na praznik Kristusa kralja 27. oktobra blagoslovil dr. Jože Jagodica.

Ob tem so organizatorji razstavili tudi nekatere dokumente, ki so jih taboriščniki potrebovali, nekaj uradnih seznamov taboriščnikov in celo nekaj uradnih seznamov taboriščnikov, ki je bilo izdano v tistih letih.

Med slednjim naj omenimo daljše besedilo (oseminštirideset strani) v angleščini Mirka Bitenca, Marka Kranjca, Miloša Stareta in Andreja Križmana z naslovom *Slovenes and their liberty struggle during the occupation time* (Slovinci in njihov osvobodilni boj med okupacijo), ki ga je izdal Narodni odbor za Slovenijo.

Fotodokumentarno razstavo dopolnjujejo različne knjige — večina jih je izšla v Buenos Airesu — ki obravnavajo tragični razplet slovenske bratomorne vojne, med drugimi več zvezkov z naslovom *Taboriščni arhiv priča in Odprti grobovi*.

Poleg teh knjig sta na razstavi na voljo tudi daljši razpravi dr. Odarja Večnost in čas

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Časi, ki jih te dni preživlja argentinska družba, so očividno težki, vendar ni, da bi gledali na te dogodke s pesimizmom, kajti vsak poizkus prikazati položaj kot skrajno dramatičen, naleti na politično izkoriščanje v prid opozicije ali pa v prid vlade, če bi nasprotno zanikali zapletenost situacije. A pričakovati, da bi vlada v sedanjem stanju mirno nastopala, je kaj bližje utopije. Preveč interesov je na kocki.

ZASEDNA POSLOPJA

Preveč interesov je in preveč odtenkov ima problem, da bi gledali nanj enostavno. In še vse je treba postaviti v območje sedanjega stanja vlade, da se moremo vsaj delno približati resnici. A omenimo najprej konkretne dogodke. V mestu (in v predmestju) je vrsta starih zapuščenih poslopj, ki so jih počasi zasedli revni ljudje, največkrat mnogoštevilne družine, ki jih je kriza in mraz pregnal iz njih prejšnjih bivališč. Spricho poostitve položaja in pomnožitve teh primerov (segajo v stotisoč in več duš) je v sredo, 28. julija, predsednik Menem izjavil, da je ukazal zvezni policiji, naj te „zasednike“ s silo prežene, kajti po sodnijski poti se problem lahko vleče leta in zasedli bodo tudi trge in parke v mestu. Nastal je škandal, ki je vlado primoral, da je preključala predsednikov ukaz in se podvrgla nastopanju pravosodne oblasti. Do tu dogodki.

Sedaj pa raznovrstni pogledi. Najprej upoštevajmo, da vlada potrebuje na oktobrskih volitvah prepričljivo zmago. Menem se tudi zaveda, da znotraj peronistične stranke raste odpor proti sedanjemu gospodarski in zlasti socialni politiki. Zvedel je, da nekateri vodni predstavniki stare peronistične garde hujskajo najrevnejše skupine, naj zasedejo zapuščen poslopja in zapuščajo zemljišča v mestu. Boji se, da bi prišlo do izgrede kot za časa zadnjega dela Alfonsinove vlade. Zato je zgrozil s policijo (ta je dejansko tisto noč res nastopila), da prepreči ta ljudski upor, sad političnega podpihovanja.

Predsednik je izgubil hladnokrvnost; ni drugače razložiti, da je javno napovedal izdajo ukaza za nastop policije, kar je za ljudi zelo nepopularno postopanje, ki jih spominja na hude čase vojaških režimov. A treba ga je razumeti, kajti usoda mu zadnje čase ni naklonjena. Gleda, kako dnevi tečejo, zadeva ustavne reforme pa ne napreduje, niti v kongresu (senatorji je še vedno niso v zboru debatirali), niti v družbi, kjer se radikali nenehno izjavljajo proti, ljudje pa jasno kažejo, da jih zadeva niti malo ne zanima. V takem stanju je predsednik izgubil živce.

Govorili smo o odporu stare peronistične garde. Ne bomo tu debatirali o uspešnosti in poštenosti te skupine. Dejstvo je da obstaja, in da njeni udje javno in jasno rovarijo proti Menemu, katerega imajo za neke vrste izdajalca. In hujskanje najnižjih plasti revnih slojev družbe je že tradicionalna praksa teh skupin. Lahko je bilo zaznati, da so imeli tudi to pot prste vmes. V tem oziru je predsednik govoril resnico. Kakor je tudi res, da tu ljudje zasedejo kako poslopje ali zemljišče, pa kaj hitro nastopijo krvosesi, ki niso lastniki, a ki jih „organizirajo“ in nato pobirajo „najemnino“. Pro-

in Ignacija Kunstlja *Politika in duhovnik*. Povejmo še to: če boste danes ali jutri utegnili stopiti do Škofovih zavodih in si ogledati razstavo, bodo prireditelji zelo hvaležni za vsak podatek, ki bi dopolnil razstavljen fotografije.

Pavel Fajdiga - Slovenec, 9. julija

blem je velik in kočljiv; jasno je, da se ga ne da rešiti s posegom policije, marveč z resnimi političnimi in socialnimi plani, ki morajo iztrebiti to najhujšo revščino.

Ko je problem prešel v javnost, tedaj šele je predsednik doživel največji udarec. Celostna družba, vključno velik del vladnih mož in vladne stranke, je bil proti predsednikovemu nastopu. V prvi vrsti zaradi negativnega socialnega nastopanja. Drugič pa zato, ker je izrecno ukazal naj se ne čaka odlokov sodišča, marveč naj se dela na lastno roko. To pa je več, kot si sme dovoliti ustavni predsednik. Ves napor vlade se je nato osredotočil na prepričevanje, da predsednik ni hotel reči, kar je rekel, in da so ga pravzaprav narobe razumeli. Medtem pa je že ploha kritik padla na vlado, s strani opozicije, Cerkve in nešteti ustanov.

ZAVEZNIK ALI NASPROTNIK

Ob tem pa še enkrat pogledjmo osebo guvernerja province Buenos Aires. Eduardo Duhalde je v vsej tej zadevi nastopil kot bi bil član opozicije ne pa vlade. In to se nenehno ponavlja v njegovih nastopih. Sicer ne kritizira predsednika in se kaže poslušen član peronistične stranke. A njegove izjave, glej čudo, ne soglašajo z izjavami in nastopi predsednika. In kar se tiče problema „zasednikov“ ali „okupatorjev“ zemljišč, je v provinci Buenos Aires rešil ta problem s posebnim planom, katerega ime je „arraigo“ (poganjanje korenin). Po tem planu so zasedniki postali lastniki zemljišč, na katerih so sezidali svoja bivališča. Posebne ekipe jih istočasno organizirajo in pospešujejo njihovo skupinsko delovanje.

Spricho oktobrskih volitev si vlada mnogo obeta prav od volilnega rezultata v provinci Buenos Aires. S tega vidika bi lahko smatrali, da je prav guverner najboljši zaveznik predsednika Menema. A če upoštevamo dejstvo, da more Duhalde računati na dosledno radikalno opozicijo o ustavni spremembi, kar bi onemogočilo ponovno Menemovo kandidato, potem je jasno, da konec koncev guverner spretno tke niti lastne kandidaturo, s čemer se iz koristnega zaveznika spremeni v nevarnega nasprotnika.

V tem smislu se v peronizmu pojavlja vedno več možnih kandidatov. Čeprav je edini, ki se je uradno prijavil (poleg Menema), le bivši mendoški guverner Bordón, je jasno, da je treba pripisati Duhaldeja, tucumanskega guvernerja Ortega, santafeškega Reutemanna in sedaj po lepem uspehu na notranjih volitvah v Córdoba morda tudi gospodarskega ministra Cavalla.

To pa je poglavje zase. Cavallo je politično še nejasna figura. A svojo moč je pokazal (kljub nejasnemu izidu in obtožbi nepravilnega štetja) na kordobskih volitvah, kjer je njegov kandidat Schiaretti dosegel zanimiv rezultat. Z njim ima Cavallo odprto pot do guvernerske kandidaturo in (če prej ne, leta 2001) možnost predsedniške kandidaturo. A to je „futuresologija“, ki ni da bi se ji brezskrbno vdajali.

Ostanimo rajši pri sedanjih volitvah. V prestolnici je peronizem že pričel kampanjo z zborovanjem, katerega se Menem ni udeležil. Pozaba? Nezanimanje? Nezadovoljstvo s položajem stranke v tem okrožju? Igra se je pokazala preveč nevarna, zaradi tega organizirajo nov shod, katerega osrednja osebnost bo, to pot gotovo, predsednik Menem. A Erman González, prvi kandidat, ni miren. Primer senatorskega kandidata pred leti (Avelino Porto), katerega je Menem najprej imenoval, nato ga prepustil žalostni usodi, je preveč svež, da bi bivši gospodarski in obrambni minister mirno spal.

Slovinci v Italiji

(Nad. s 1. str.)

Poadižje (Trentino-Alto Adige) in frankofonski manjšini v Deželi Aosta, ter celo nižja od ravnih zaščite, ki jih je slovenska manjšina dejansko že uživala v nekaterih dasi nad vse redkih primerih.

Televizijski programi v slovenščini

Značilen in hkrati zgovoren primer ne-nehnega zavlačevanja z reševanjem odprtih problemov slovenske manjšine v Italiji predstavljajo javni televizijski programi v slovenščini v deželi Furlaniji-Juljski krajini. Le-te predvideva zakon številke 103 iz leta 1975 v svojem 19. členu. Toda še danes jih ni! Predsedstvo ministrskega sveta je septembra 1992 končno podpisalo konvencijo z italijansko državno radiotelevizijo RAI za njih realizacijo. Mimogrede naj omenimo, da konvencija predvideva oddaje za približno pol ure na dan in še to samo „za prebivalstvo slovenskega jezika in tržaški in goriški pokrajini“, in torej ne v videmski pokrajini, kar je nov primer kršenja manjšinskega ozemlja. Za nameček naj pristavimo, da npr. nemška manjšina v Deželi Tridentinsko-Gornje Poadižje že zdavaj razpolaga s svojimi televizijskimi oddajami, kakor tudi italijanska manjšina v Sloveniji, slednja za približno 11 ur oddaj na dan.

Zajamčena zastopanost v izvoljenih telesih

Posebno pereč problem predstavlja danes za slovensko manjšino v Italiji njena neposredna zastopanost v izvoljenih telesih. V Italiji so namreč v teku volilne reforme, ki uvajajo večinski volilni sistem namesto dosedanjega proporcionalnega ali pa vsaj postavljajo razne „pragove“ za izvolitev kandidatov, kar vse slovenski manjšini bistveno otežkoča ali celo onemogoča izvolitev svojih predstavnikov, tudi spričo dejstva, da ni koncentrirano naseljena na teritoriju.

To je že prišlo dramatično do izraza 6. junija 1933 na volitvah za obnovitev deželne sveta Furlanije-Juljske krajine. Na njih se je radikalno zmanjšalo število izvoljenih svetovalcev slovenske narodnosti in Slovenska skupnost, tj. edina slovenska politična stranka v Italiji, prvič v povojni zgodovini ni uspela izvoliti svojega predstavnika v to zakonodajno telo, pa čeprav je povečala število svojih glasov. Isto se je zgodilo na volitvah za obnovitev tržaškega in goriškega pokrajinskega sveta, ki so po novem potekale v dveh krogih 6. in 20. junija 1993. Toda podobni problemi se za slovensko manjšino postavljajo oziroma se bodo postavljali tudi na parlamentarnih volitvah, za katere se prav v tem času snu-

jejo nova pravila v senatu in v poslanski zbornici. Izključevanje Slovencev iz predstavnih teles seveda pomeni bistveno poslabšanje položaja manjšine in odpravlja možnost demokratičnega dialoga v institucijah.

S tem problemom so že bile večkrat seznanjene pristojne osrednje in krajevne italijanske oblasti, tudi prek ljudske peticije, ki jo je predstavništvo Slovenske skupnosti izročilo 1. junija 1993 predsedniku senata Giovanniju Spadoliniju in predsedniku poslanske zbornice Giorgiu Napostanu. V peticiji in v drugih podobnih pobudah je poudarjeno, da je z dosedanjim volilnim sistemom slovenska manjšina na nek način vedno izvolila svoje predstavnike v državna in krajevna izvoljena telesa, zaradi česar bi se ji ta pravica odrekala prav v trenutku, ko naj bi si Italija zagotovila nove in ustrežnejše inštrumente neposredne demokracije. Slovinci v Italiji tudi zahtevajo uvedbo minimalnih zajamčenih sedežev v izvoljenih telesih za slovensko manjšino podobno kot že velja za italijansko in madžarsko manjšino v Sloveniji, ki ima po ustavi zajamčene sedeže v izvoljenih telesih na krajevni ravni in v parlamentu, ne glede na številčnost manjšine in na število glasov, ali pa uvedbo drugačnih zaščitnih mehanizmov, kakšne poznajo druge države v svojih volilnih zakonodajah v prid narodnim manjšinam.

Pogajanja med Italijo in Slovenijo

Vprašanje slovenske manjšine predstavlja eno izmed točk, ki so na dnevnem redu v pogovorih med Republiko Italijo in Republiko Slovenijo za t.i. posodobitev Osimskih sporazumov (Trattati di Osimo) iz leta 1975 in drugih bilateralnih dogovorov, ki jih je bila Italija sklenila z bivšo Jugoslavijo. Upoštevati namreč velja, da so ti sporazumi zadevali tudi zaščito in ovrednotenje italijanske manjšine v Sloveniji in Hrvaški ter slovenske manjšine v Italiji.

Bilo bi primerno in še bolj pravično, če bi Italija ali Slovenija ob omenjenih pogovorih mogli priznati specifično subjektiviteto obeh manjšin in da bi vsaj zaslišali njune predstavnike. Najvišje slovenske oblasti so to že storile, kljub izrecnim prošnjam pa italijanska vlada doslej ni imela za potrebno, da bi poleg predstavnikov italijanske manjšine sprejela tudi zastopstvo slovenske. To je zaskrbljivo tudi zato, ker so se prva tovrstna pogajanja med Italijo in Slovenijo januarja 1992 negativno zaključila prav zaradi togega zadržanja italijanskih oblasti, ki se niso hotele v ničemer obvezati glede odprtih in perečih problemov slovenske manjšine, medtem ko so postavljale visoke zahteve v prid italijanski manjšini.

Informacije iz Slovenije

SLS odklonila združitve s SKD

Svet Slovenske ljudske stranke je odklonil ponovno povabilo, ki mu ga je poslal svet Slovenskih krščanskih demokratov o združitvi obeh strank v novo, krščansko in ljudsko stranko.

SLS je dejala, da so vedno pripravljene sodelovati na ravni parlamentarnih ali občinskih dogovorov, da pa so vzroki, zaradi katerih so prej združevanje obeh strank odklonili, še vedno prisotni in da zato združitve ne pride v poštev. Kot glavni vzrok so navedli obnašanje SKD v zadevi ministra Kozinca.

Afera Kozinca končana

V parlamentu so člani SLS sprožili par-

lamentarno interpelacijo, s katero so hoteli odstaviti ministra Kozinca, ker je pred leti sodeloval z UDBO. Dejansko je ta priznal, da je dajal UDBI informacije o Vinku Levstiku, katerega advokat je bil. Dejansko pa je bila gonja proti Kozincu le strel višje v vladno koalicijo. Sam Vinko Levstik je prišel v slovenski parlament in je tam branil Kozinca, ker da je bilo že tedaj jasno, da se pač UDBA zanima zanj, da ji ni Kozinc mogel povedati nič posebnega in da ni bil agent UDBE. Vladne stranke so vztrajale, da je interpelacija možna le v primeru, če bi očitali ministru aktualno slabo delovanje pri njegovem delu, ne pa prejšnje delovanje. Saj je prej parlament zavrnil prejšnji predlog SKD, da vsi člani izjavijo, da niso sodelovali z UDBO. Tako niti ni pravne podlage za tožbo.

Vestniku v slovo in pojasnilo

Pred menoj leži zadnja številka Vestnika slovenskih domobrancev, revije, ki sem jo s spoštovanjem spremljal, z zanimanjem bral in po svojih močeh pri njej sodeloval. Bog daj, da bi Zaveza, ki izhaja v Sloveniji, res zvesto nadaljevala s poslanstvom, ki ji ga predaja načelno jasni in zgodovinski resnici namenjeni Vestnik.

Prav zato, ker ne bom mogel več opozoriti na majhno zgodovinsko napako, ki jo ponatiskuje zadnja Vestnikova številka, na njegovih straneh, naj storim to na tem mestu.

Na strani 33. omenjene številke opisuje naš delovni in izredno dobro informirani zgodovinar prof. Janez Grum razgovor, ki ga je imel v dobi vračanja slovenskih domobrancev z mojim očetom, Francetom Kremžarjem. Mislim, da je moja dolžnost opozoriti na netočnost v tem opisu, kolikor se me tiče osebno.

V članku beremo, naj bi moj oče rekel avtorju tele besede: „Tri sinove sem imel, enega so ubili v Srbiji (duhovnika Marjana), drugi je zgorel v Grahovem, tretji pa je tu med gorenjskimi domobranci. Če bi dvomil v angleško besedo, bi sinu rekel: Pojdi iz

vrste, se preobleci v civilno obleko in ostani z menoj...“.

Naj pojasnim, da nisem bil nikoli med gorenjskimi domobranci. Vrnjen sem bil s četo za zvezo, kot del domobranskega tehničnega bataljona pod poveljstvom majorja Škofa in skupaj z oddelkom domobranske policije. To je bil tisti transport 27. maja zjutraj, katerega avtor v istem članku omenja. Moj oče je to vedel, saj sva se pred odhodom iz vetrinskega taborišča poslovila v prepričanju, da se ponovno srečava v taborišču na italijanski strani. Naš transportni vlak je kasneje res odpeljal iz Poldrožice in zavil skozi tunel, kakor je pravilno presojal Janko Marinšek, česar pa tedaj moj oče ni mogel vedeti. Vsekakor pa ni mogoče, da bi mislil, da sem bil v času omenjenega razgovora še v Vetrinju in to med gorenjskimi domobranci.

Ne gre za bistveno zgodovinsko netočnost, a ker je iz onih dni malo pričevanj in sem podobno poročilo istega avtorja, katerega globoko cenim, že nekoč bral, je prav, da opozorim, da gre za poročilo, pisano po spominu, ki ga je čas verjetno poenostavil.

Marko Kremžar

II. taborjenje odbornikov mladinskih organizacij 1993

V petek, 9. julija 1993 smo se odborniki mladinskih organizacij srečali na 2. taborjenju na Oblakovi kintu. Bilo nas je okoli trideset mladih, navdušenih za skupno delovanje. Začeli smo se zbirati okoli štirih popoldne. Skupaj smo kosili ter začeli z določenim programom. To srečanje je vodil prof. Tine Vivod s pomočjo mladinskih predstavnikov Stanka Jelena in Andreja Kastelica. Na prvem predavanju so prof. Vivod ter povabljen predavatelj Jana in Jernej Dobovšek razložili pomen slovenske organizacije, njih funkcije in delo. Sledila so razna vprašanja, ki smo jih stavili predavateljem. Dvomi in težave so prišli na dan in skušali smo jih rešiti.

Mladi smo se razdelili na tri skupine, katere so imele različne funkcije, ki smo jih morali izpolniti v teku dneva. Tako npr.: čiščenje, kuhanje, pripravljanje prostora, itd.

Organizatorji so tudi povabili dr. Lojzeta Kukovica, ki nam je predaval o važnosti osebnega značaja, kako ga moramo iz dneva v dan klesati in gojiti. Primer značajnosti je sposobnost, katera vsebuje velike dolžnosti, druga je odgovornost, ki pomeni dajati stalne odgovore in še tretja je nesebičnost, ki je dajati drugim svoj čas, v katerem se tudi sami osrečimo. Omenil je, kako je potrebno imeti pred seboj dobre in velike ideale, ker brez njih nimamo zgledeva po katerih bi se ravnali. Na zaključku je tudi poudaril, da se z božjo pomočjo vse doseže, ker Bog je tisti, ki po nas deluje!

Po skupni okusni večerji se je začelo razvedrilo. Slovenska in argentinska pesem, razgovori in šale so nas mlade razveseljevali do zgodnje ure naslednjega dne.

Naslednji dan smo „navsezgodaj“ ob 9. uri zjutraj vstali, zaspani, utrujeni in lačni! A nič zato. Po zajtrku je prof. Vivod pripravil razvedrilo na teniškem igrišču. Na-

Povrhu pa je bilo jasno, da je bila vsa afera sprožena zato, da se še bolj poglobi razdor med SLS in SKD.

Pri volitvah v parlamentu je interpelacija propadla, čeprav je nekaj članov SKD volilo zanj.

Mimogrede: Tožba proti Levstiku je bila ustavljena in se je njegov proces končal.

iprej malo telovadbe, da bi se razgibali in zbudili, nato rekreativne igre. Razdelili smo se v dve skupini in igrali celo dopoldne.

Do kosila smo imeli še malo prostega časa, katerega smo dobro izkoristili. Fantje so igrali nogomet, dekleta odbojko, nekateri pa jadrli po majhnem umetnem jezeru blizu stanovanja.

Po pričakovanem kosilu smo se znova dobili v dnevi sobi, kjer nam je prof. Vivod govoril o važnosti organiziranega športa. Podal nam je nekaj misli in točk o planifikaciji, programaciji, organizaciji, koordinaciji in administraciji športa. Za to priložnost je bil povabljen prof. Franci Sušnik, ki nam je bolj obširno orisal tematiko. Rekel je, da je šport sredstvo za pridobitev cilja. Razložil je namene, cilje in kakšen je lahko šport. Seveda nas je tudi uvajal k organiziranju tekmovanja, kako ga moramo voditi in katere so glavne točke, ki načrtujejo tekmovanje. Po predavanju nas je razdelil v skupine, v katerih smo se morali izmisliti novo igro, pravila in vse, kar je potrebno, da se uvede in uresniči. Zanimivo je bilo, ko je vsak dobil svojo igro. Prav prijetno smo se imeli. Smejali in jokali smo ob zmagah in izgubah, a z navdušenjem, ker smo vedeli, da če vsak malo pripomore se lahko marsikaj lepega, zdravega in zabavnega stori.

Veseli, utrujeni, nekateri bolj ali manj poškodovani smo se poslovili od prof. Sušnika ter si želeli še kakšno novo snidenje z njim.

Tudi pri večerji smo peli in se zbavali. Po takem izvrstnem dnevu smo ob skupnem ognju pri kaminu prepevali navdušeno vse mnogoče pesmi. Kako čudovito in lepo se je povezovati med seboj, ko vsi enako čutimo in mislimo.

Naslednje jutro smo odšli k mladinski sv. maši v Slovensko hišo in se zahvalili Bogu za vse doživeto in prosili, da bi nas povezoval še tesneje, da bomo iz tega nekaj dobrega in učinkovitega storili za našo predrago slovensko skupnost in predvsem za mlade, ki vse to od nas pričakujejo!

Zahvaljujemo se prof. Tinetu Vivodu in njegovim sodelavcem, ki so to srečanje organizirali in speljali s takim lepim uspehom!

Veronika Malovrh - SDO - San Justo

MALI OGLASI

Še je čas za vložitev zahtevka za denacionalizacijo vaših nepremičin v Sloveniji! Ponujamo vam pomoč. **Alejandro Igljič Šef. Glavarjeva 45. 61000 LJU-BLJANA** - Tel.: (38-61) 347-808, Fax: (38-61) 311-362 **Proyectos de Informática S.A.** - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šurm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

NEVESTE - 15 LET: Izdelava šopkov in naglavkov iz svežih cvetov. **Gabrijela Marolt** - Tel. 664-1656.

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij: lic. psih. **Marko Mustar**; Santa Fé 3228, 3° „M“ - Capital - Tel.: 65-7547 in 626-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes oseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je **Juan Kočar**. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Šenk** - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. **H. Yrigoyen** 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitve v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati - odvetnica - ponedeljek, sredi, petek od 17. do 20. ure - Roque Saenz Peña 3245 - (1752) Lomas del Mirador - Tel.: 652-1910.

dr. Vital Asič - odvetnik - ponedeljek, sredi, petek od 18. do 20. - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-3963.

dr. Franc Knavs - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17. do 20. ure, Mar del Plata in okolica. Olavarria 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave - privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov - **Andrej Marolt** - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolivar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Garden Pools - konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) N° 5113 - (1603) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Oddam v najem hišo v Ituzaingó

Living comedor, velika kuhinja, dvojna garaža, štiri spalnice, dve stranišči, velik vrt in telefon.

Marko Fink (623-0780)

Janez Teraš (OE) 651-5885

PRISTAVA vabi na KONCERT

v soboto 14. avgusta ob 20. uri

Izvajajo

Ani Rode, Luka Debevec
in prof. **Ivan Vombergar**

SDO

SFZ

24. pevsko-glasbeni večer

v soboto, 21. avgusta ob 20. uri

RAMÓN L. FALCÓN 4158

SLOVENSKA HIŠA

Mladina in starejši iskreno vabljene!

Z udeležbo bomo moralno podprli prizadevanja naše mladine.

„Tržaški oktet“

nas bo obiskal od 9. do 27. oktobra. Nastopal bo v vseh slovenskih domovih Velikega Buenos Airesa, pa tudi v Bariločah in Mendozi. Že danes opozarjamo na ta izredni kulturni dogodek, katerega nam bodo posredovali zamejski Slovenci.

ZEDINJENA SLOVENIJA

OBVESTILA

SOBOTA, 7. avgusta:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

SREDA, 11. avgusta:

Sestanek ZSMŽ ob 16. v Slovenski hiši. Govori dr. Katica Cukjati Debeljakova o političnem položaju v Argentini.

ČETRTEK, 12. avgusta:

Seja upravnega sveta Zedinjene Slovenije ob 19. uri.

SOBOTA, 14. avgusta:

Koncert Anice Rodetove, Luka Debevec in prof. Ivana Vombergarja ob 20. na Pristavi

SOBOTA, 21. avgusta:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

24. pevsko-glasbeni večer ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 22. avgusta:

Slovensko romanje v Lourdes ob 15.30 uri.

SOBOTA, 28. avgusta:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

V Našem domu v San Justu Balantičev večer v spomin 50-letnice njegove mučeniške smrti.

NEDELJA, 29. avgusta:

Obletnica Rožmanovega doma s sv. mašo in skupnim kosilom.

Balantičeva šola

vabi

v nedeljo, 8. avgusta,

NA DRUŽINSKO NEDELJO

vse starše in prijatelje.

Dopoldan tekme, ob 13. uri kosilo, nato prosta zabava in srečolov.

Prodam mizarske stroje

(garlopa, tupí, cepilladora in žago); cena po dogovoru.

Naslov:

Stefan Zweig 2572
Villa Tesei - Morón.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**
Director: **Valentín B. Debeljak**
Proprietario: **Eslovenia Unida**
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA
Teléfono y Telefax: (54-1) 636-0841

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

Nikolaja Jeločnika in inž. Jožeta Rezlja 50 dol.; druž. Ivana Klemenčiča namesto cvetjaka na grob ge. Marije Amon 50 dol.

„Kdor v mene veruje, bo živel vekomaj“.

Okrepčan z zakramenti svete vere je odšel k svojemu Stvarniku gospod

Rudi Bras

Zemske ostanke dragega pokojnika smo položili v blagoslovljeno zemljo pokopališča v San Justu.

Naša prisrčna zahvala župniku fare María Reina za pogrebno sv. mašo, župniku Jožetu Škerbcu za molitve ob krsti, Mihi Benedičiču za poslovljeni govor ter vsem prijateljem in znancem za molitve in spremstvo na zadnji poti.

Žena **Cvetka** roj. Langus, hčere: **Alenka, Lidija, Mojca, Veronika**, sin **Marko**, vnuki in vnukinja: **Edi, Monika, Karina, Kristian, Marko, Andi, Marcelo, Beatrice, Alenka** in **Ruben**; sestri in nečakinje

Buenos Aires, Ljubljana, Bariloče, Córdoba, Firenze.

Jaz sem vstajenje in življenje, kdor v me veruje, bo živel tudi če umrje, in kdorkoli živi in v me veruje, vekomaj ne bo umrl (Jan 25, 27).

Sporočamo žalostno vest, da nas je 24. julija nenadoma zapustil naš dragi mož, oče, brat, stari oče, svak

Ivan Habič

Od njega smo se poslovili v nedeljo, 25. julija na lomaškem pokopališču.

Žalující: žena **Rezka** roj. Lovše, sin in hčerka **Marjan** in **Ani** z družinoma sestra **Marija** z družino, svakinji: s. **Tinka** in **Pavla** z družino ter ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Slovenska vas.